

Sygn. akt II Ca 2265/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Oleksiak
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie z dnia 20 czerwca 2018 roku, sygn. akt I C 1063/18/N

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie przed Sądem Rejonowym w zakresie rozprawy z dnia 11 czerwca 2018 roku i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Katarzyna Oleksiak

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, a Sąd odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, dlatego też stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia ograniczone zostało jedynie do wyjaśnienia jego podstawy prawnej wraz z przytoczeniem zastosowanych przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Apelacja była zasadna o ile zarzucała nieważność postępowania określoną normą art. 379 pkt 5 k.p.c i zmierzała do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Przyczyny nieważności postępowania określone w art. 379 k.p.c. mają charakter bezwzględny, a ich zaistnienie, niezależnie od wpływu na rozstrzygnięcie i niezależnie od tego, jakie uchybienia procesowe leżały u ich źródła, powoduje nieważność postępowania, a w razie zaskarżenia orzeczenia, obowiązek sądu odwoławczego jego uchylenia.

Nieważność postępowania z przyczyn określonych w art. 379 pkt 5 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy strona zostaje faktycznie pozbawiona możliwości działania w istotnej części lub całości postępowania. Zgodnie z ustalonym

poglądem judykatury twierdzenie, czy taki stan nastąpił wymaga po pierwsze rozważenia przez pryzmat konkretnych okoliczności sprawy, czy zostały naruszone przepisy prawa procesowego, po drugie, czy uchybienie to miało wpływ na możliwość działania strony, a po trzecie, czy pomimo zaistnienia tych dwóch przesłanek strona mogła bronić swoich praw. Podstawowe znaczenie należy przypisać ustaleniu czy istnieje związek pomiędzy naruszeniem prawa a pozbawieniem możliwości działania, natomiast nie jest istotne zawinienie naruszenia (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 404/09, z dnia 16 lipca 2009 r., II PK 13/09, z dnia 7 listopada 2007 r., II CSK 339/07, z dnia 25 czerwca 2015 r., postanowienie z dnia 19 czerwca 2015 r., IV CSK 101/15 i orzeczenia w nim powołane - nie publ.). Rozpoznanie sprawy z naruszeniem art. 214 § 1 k.p.c., mimo wadliwości zawiadomienia o terminie rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku, uzasadniającej odroczenie rozprawy, uzasadnia przyjęcie związku pomiędzy naruszeniem prawa procesowego a pozbawieniem możliwości działania i obrony praw strony, która o terminie rozprawy nie była powiadomiona i z tej przyczyny nie brała w niej udziału. W rozpoznawanej sprawie z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia, a to na skutek naruszenia m.in. przepisów art. 149 § 2 k.p.c. oraz art. 133 § 3 k.p.c. oraz 214 § 1 k.p.c. i art. 224 § 1 k.p.c. Strona pozwana w procesie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który nie został zawiadomiony o terminie rozprawy wyznaczonej na 11 czerwca 2018 r., zawiadomienie o terminie rozprawy zostało bowiem skierowane na inny adres niż ten wskazany przez pełnomocnika w sprzeciwie od nakazu zapłaty. W sprzeciwie jako adres do doręczeń podany został adres kancelarii ul. (...), K. (k. 73), tymczasem zawiadomienie o terminie rozprawy zostało ekspediowane na adres ul. (...) w K., przesyłka ta nie została podjęta przez adresata. Wadliwość tego zawiadomienia nie może budzić wątpliwości, a w rezultacie rozpoznanie sprawy nastąpiło z naruszeniem art. 214 § 1 k.p.c. Wobec obowiązku powiadamiania o rozprawie tylko pełnomocników stron, strona pozwana nie miała możliwości obrony swych praw osobiście na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku lub złożenia wniosku o odroczenie rozprawy z przyczyny nie powiadomienia o niej jej pełnomocnika procesowego.

Trafnie zarzuca więc skarżąca, że została pozbawiona możliwości działania na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, a w konsekwencji zostało naruszone jego prawo do sądu i rzetelnego procesu. Sąd Rejonowy dopuścił zatem do wydania zaskarżonego wyroku w warunkach nieważności spowodowanej pozbawieniem skarżącej możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Zauważyć przy tym należy, iż dla oceny nieważności nie ma żadnego znaczenia fakt, czy stwierdzona wadliwość miała lub mogła mieć wpływ na treść wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy.

Stwierdzenie nieważności postępowania uzasadniało na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. uchylenie zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

SSO Katarzyna Oleksiak